

Když pokrývači u nás na domku vyměňovali střešní krytinu, každý z nich měl takový širší opasek a na něm kladívko, štípací kleště, páčidlo na hřebíky, zahnutý nožík, svinovací metr, kapsu s hřebíky, tubu s těsnícím tmelem a ještě něco... Pro strhávání staré krytiny přednostně používali páčidlo, pro pobíjení novou krytinou měli jakési pneumatické kladívko a pro těsnění kolem okrajů a různých spojů používali tubu s tmelem.

Ten opasek se sadou nástrojů se mi moc líbil jako výstižný obraz, co se učíme tady v Mostech k lidem. Postupně Ti tu předkládám jednotlivé **nástroje**, které se nám velice osvědčily v mnoha kontaktech s českými nevěřícími lidmi.

Mezi těmi osvědčenými nástroji najdeš: **křesťanštinu** – tedy že ji máme ze svého slovníku odstranit a nahradit ji normální češtinou, když mluvíme se svými nevěřícími přáteli. Doufám, že sis nakreslil/a svoji **vztahovou mapu** a že si ji průběžně aktualizuješ – když se setkáváš s dalšími a dalšími lidmi.

Samotný duchovní rozhovor obvykle začínáme pozdravem a projevem **zájmu**. Tím se brzy a úplně přirozeně dostáváme ke kratičké **modlitbě** za daného člověka. A pokud se tím otevřenou dveře, následuje **bleskový příběh**, jímž ukazujeme, že Ježíš mění životy nás obyčejných lidí. Tudy obvykle celkem normálně a snadno přijdeme k **mostu přes propast**.

Jaká je naše radost, když tu a tam někdo po tom Mostě opravdu přejde, čili svůj život odevzdá Pánu Ježíši! Pak mám na opasku **další „nástroje“** a docela přesně vím, jak mu posloužit, aby Pána Ježíše mohl i dále následovat a sám se brzy zapojit do sdílení.

Vzhledem k tomu, že někteří účastníci našeho tréninku často nevěděli, jak od jednoho nástroje přejít k dalšímu, většinou mezi jednotlivými nástroji zdůrazňujeme **spojovací věty**. Ty se staly vlastně taky jakoby „nástrojem“. Na příklad: Pokud jsem se kratičce pomodlil za potřebu svého kamaráda, přecházím na bleskový příběh větičkou: „Víš, s tím Ježíšem to opravdu funguje! V mém životě byla doba...“ (Asi chápeš, že mu neslibuji zázrak. Jen ukazuji, že Ježíš v mém životě opravdu něco konkrétního změnil!)

Vypozoroval jsem, že pro kvalitní výsledky své práce naši pokrývači potřebovali tři zásadní věci:

- a) kvalitní **nástroje**

b) **dovednost** s jednotlivými nástroji zacházet a – především pro různé drobné opravy – potřebovali

c) **rozeznání**, který z těch nástrojů a kterou dovednost kdy použít.

V průmětu podobenství o pokrývačích do naší služby nevěřícím vidím jako velmi důležitou tu **sadu kvalitních nástrojů**. Mám na mysli nástroje vyzkoušené venku s opravdovými českými nevěřícími. Na jedné straně je moc dobré mít odzkoušený **postup**: zájem a modlitba, bleskový příběh, most přes propast a podle reakce dále. To je úplně jiný pocit a průběh takového setkání, když mám jednotlivé prvky přirozeně zmáknuté. (Než když jsem kdysi cosi složitě a hlavně rozpačitě „vymýšlel“ a doufal, že to zabere.) Na druhé straně v některých situacích jsem u některých lidí začal zájmem a přímo pozváním na Discovery. Bleskový příběh a most přes propast jsme připojili až když jsme se sešli nad Božím slovem. Tím chci říct, že z té **sady** někdy vytáhnu prostě nástroj podle toho, jak vnímám aktuální potřebu nebo otevřené dveře. (Naslouchání živému Ježíši je tu nejlepším vodítkem!) Ještě jednou ty tři zásadní věci pro účinnou službu nevěřícím:

a) vyzkoušené **nástroje** – ty Ti tu postupně nabízím.

b) mistrovská **dovednost** – ta se získává prostým pravidelným procvičováním a hlavně hojným používáním v praxi venku s nevěřícími

c) průběžné **napojení** na živého Ježíše.

Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi své učedníky vyslal vybavené kvalitními nástroji, aby je prakticky používali tam venku s lidmi. A hlavně jsi je vyslal vystrojené mocí svého pověření: „Kdo slyší vás, slyší mne...“ řekl jsi jim. (Lukáš 10,16)